

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218205214
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2218205214.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Spálová v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanej: L. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, B. - X. B., o zaplatenie 273,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 19Csp/238/2018-107 zo dňa 24.4.2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 19Csp/238/2018-132 zo dňa 30.12.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovanej sa nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie výrokom I. žalobu o 273,66 eur so 17,9%-ným ročným úrokom od 30.11.2018 do zaplatenia a 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 30.11.2018 do zaplatenia zamietol, výrokom II. stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 708 Obchodného zákonníka, § 224, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že na základe žiadosti žalovanej podpísal Sberbank so žalovanou ako klientom dňa 5.6.2015 rámcovú zmluvu č. 3090651918 3100 o bežnom účte. Na účte žalovanej sa vykonávali kreditné a debetné operácie. Zo žaloby a jej príloh je zrejmé, že právny predchodca žalobcu a žalobca účtovali žalovanej mesačne poplatky za vedenie účtu, výpisy, transakcie a upomienky.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalobca v žalobe nijakým spôsobom nevysvetlil, z akých konkrétnych položiek sa skladá zvyšná časť jeho pohľadávky. Z ním predloženého prehľadu transakcií nemožno vôbec vyvodit', čo jednotlivé položky znamenajú, ako vznikli, teda kto, prečo a na akom základe vykonal určitú transakciu. Žalobca teda žalobou uplatňovanú pohľadávku skutkovo riadne nepodložil, pretože vo vzťahu k podstatnej časti súm vstupujúcich do výpočtu žalovanej pohľadávky chýba tvrdenie (a tomu zodpovedajúce dôkazy), ktoré by vysvetľovalo ich skutkové pozadie. Opísanie rozhodujúcich skutočností pritom nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, hoci žaloba takýto odkaz ani neobsahovala, pretože žalobcom pripojené dôkazy v podobe výpisov z účtov tieto transakcie a položky nijako ďalej nevysvetľovali. Nedostatočné skutkové vymedzenie uplatňovaného nároku

neodôvodňuje postup smerujúci k odmietnutiu podania, ale má za následok nedokázanie hmotnoprávnej skutočnosti a zamietnutie žaloby. Súd žalobcovi poskytol možnosť vysvetliť svoj postup na pojednávaní, na ktoré bol riadne predvolaný, no žalobca sa neúčastou na ňom o túto možnosť pripravil. V dôsledku toho musí v tomto kontradiktórnom konaní znášať následok v podobe straty sporu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z toho, že žalobcovi ako neúspešnej strane nárok na ich náhradu nepatrí a žalovaná by síce nárok na ich náhradu mala, no pretože jej v konaní pre jej neúčast žiadne trovy nevznikli, nárok na náhradu trov konania stranám v zmysle judikatúry nepriznal.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), b), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s ustanovením § 151 Civilného sporového poriadku skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovanou spochybnené. Žalobca má za to, že v súlade s prejednávou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch. Žalovaná v konaní nijako nespochybnila, resp. nerozporevala dôvod ani výšku uplatnenej pohľadávky žalobcu. Žalobca má za to, že v žalobe dostatočne špecifikoval uplatnený nárok a jasne tiež preukázal, čo tvorí žalovanú istinu. Žalovaná istina vo výške 273,66 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej, pričom žalobca v článku II. žaloby uviedol v tabuľke prehľadný rozpis všetkých obrátov na účte žalovanej, z ktorého jednak vyplývajú všetky debetné a všetky kreditné operácie na účte žalovanej a doloženými výpismi z účtu bol preukázaný druh ako aj výšku jednotlivých obrátov (operácií) na účte, ktoré korešpondujú s prehľadom uvedeným v tabuľke v článku II. žaloby. Práve tento prehľad bol pre úplnosť doplnený výpismi z účtu klienta, v ktorých je možné v prípade pochybností overiť všetky transakcie jednotlivo. Žalobca má za to, že pokiaľ súd považoval žalobu za neúplnú a považoval za potrebné objasniť niektoré skutočnosti, teda bližšie vysvetliť jednotlivé kreditné a debetné transakcie na účte žalovanej, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, hoci mu neboli zrejmé všetky skutočnosti, pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nemal žiadnu možnosť spoznať názor súdu a prípadné jeho pochybnosti ohľadom presvedčivosti žaloby, v dôsledku čoho žalobca nemohol účinne realizovať procesné práva, ktoré mu podľa zákona prislúchajú, nemal možnosť, ani žiadny dôvod prípadné nejasnosti súdu vysvetliť a nemal možnosť produkovať ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré dôvodne nepovažoval vzhľadom na priebeh konania za sporné. Čo sa týka jednotlivých transakcií uvedených v tabuľke, ktorá je súčasťou žaloby, žalobca na ich upresnenie uvádza nasledovné bližšie vysvetlenie pojmov - debetných a kreditných operácií na účte žalovanej: Kreditné operácie: call loans CR = navýšenie splátok úveru v omeškani, Customer Lending = úverová transakcia (čerpanie úveru resp. poskytnutý spotrebný bezúčelový úver na osobný účet klienta, na základe inej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nie je predmetom tohto konania). Debetné operácie: Customer Lending = úverová transakcia (splácanie vyššie uvedeného spotrebného bezúčelového úveru z osobného účtu), KTK-POSKYTN.,ZMENA,UPOMIENKY = poplatok za upomienku - účet v nepovolenom prečerpaní/prekročení, POPLATOK ZA TRANSAKCIE = poplatok za transakcie, POPLATOK ZA VEDENIE ÚCTU = poplatok za vedenie účtu, Poplatok za výpisy = poplatok za doručovanie mesačných výpisov z osobného účtu poštou na korešpondenčnú adresu, Popl. upomienka SU bezuceľ. DR = poplatok za upomienku v dôsledku omeškania so splácaním spotrebného bezúčelového úveru, UROKY = účtované úroky, VYBER V HOTOVOSTI = výber peňažných prostriedkov v hotovosti. Na prekročenie ako aj na vzniknutý dlh bola žalovaná upozorňovaná prostredníctvom jednotlivých výpisov z účtu, z ktorých bola zrejماً aj konkrétna výška dlhu. Výpisy z účtu boli žalovanej doručované poštou. Žalovanej boli doručované aj upomienky s upozornením na vznik prekročenia a jeho výške, ktoré boli taktiež doručované prostredníctvom pošty. Zásielky boli žalovanej zasielané obyčajnou poštou externou spoločnosťou, ktorá ich odosiela na základe podkladov, ktoré jej boli doručené bankou. Keďže žalovaná počas celého súdneho konania nenamietala doručovanie dokumentov, ich doručovanie je skutočnosť, ktorá nie je medzi stranami sporná. Výška účtovaných poplatkov za upomienky vyplýva zo Sadzobníka poplatkov. Žalovanej boli účtované poplatky za vedenie účtu za celé obdobie vedenia účtu spolu vo výške 154,69 eur (31x 4,99 eur). Žalovanej boli ďalej účtované aj poplatky za výpisy v celkovej výške 29,80 eur (31 x 0,95 eur).

Poplatky za transakcie v celkovej výške 3,80 eur boli žalovanej účtované v zmysle Sadzobníka poplatkov. V zmysle bodu 8.1. zmluvy o účte žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila s VOP a Sadzobníkom poplatkov, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o účte, čo žalovaná potvrdila svojim podpisom. V zmysle bodu 1.1. zmluvy o účte sa zmluvné strany dohodli, že banka bude poskytovať žalovanej za odplatu bankové a platobné služby. Úroky celkom vo výške 55,11 eur boli účtované v zmysle z ust. § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Sadzba úroku platná pre Prekročenie je 17,9 % p. a., pričom vyplýva z bodu 4.2 zmluvy v spojení s príslušnými ustanoveniami VOP. K nároku žalobcu na poplatky, žalobca uvádza, že zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Ohľadom nároku žalobcu na účtovanie poplatkov, žalobca poukazuje na úpravu v Sadzobníku poplatkov. Nárok na poplatky, ich splatnosť a zmeny boli upravené vo VOP. Poplatky uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach sú súčasťou zmluvného vzťahu účastníkov konania. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dni od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi voči žalovanej priznal náhradu trov prvoinštančného konania aj odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 273,66 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol, keď žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

10. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny vo výške 273,66 eur s úrokom vo výške 17,9 % ročne zo sumy 273,66 eur od 30.11.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 273,66 eur od 30.11.2018 do zaplatenia. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 5.6.2015 bola medzi právny predchodcom žalobcu ako bankou a žalovanou ako majiteľom účtu uzatvorená Rámcová zmluva o bežnom účte s programom služieb F., predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu číslo Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, poskytovanie služieb súvisiacich s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaná nevyužila. Žalovaná sa dostala do debetného zostatku na bežnom účte a výška nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte predstavovala sumu 273,66 eur, ktorá suma predstavovala rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej Súdu prvej inštancie žalobu zamietol predovšetkým z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia zo strany žalobcu, keďže žalobca pohľadávku z nepovoleného prečerpania skutkovo riadne nepodložil, pretože vo vzťahu k podstatnej časti súm vstupujúcich do výpočtu žalovanej pohľadávky chýba tvrdenie. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keďže rozhodol o neurčitej žalobe, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti žaloby vo vzťahu k uplatneným nárokom. Tiež namietal, že žalovaná v konaní nijako nespochybnila dôvod a výšku uplatnenej pohľadávky žalobcu.

11. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

12. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku.

13. Podľa ustálenej súdnej praxe odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

14. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby. Iba formálne spôsobilá žaloba je základným predpokladom verejného prejednávania veci. Žaloba musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, dátum a podpis. Žaloba musí obsahovať osobitné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku, by mali byť jednoznačné a konkrétne, aby nemohlo dôjsť k zamene s iným skutkom. Judikatúra za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Po oboznámení sa s obsahom žaloby odvolací súd konštatuje, že táto náležitosť žaloby bola rozhodne splnená. Z obsahu žaloby jasne a zrozumiteľne vyplýva skutkový dej, teda sú v nej opísané skutkové okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby (uzavretie rámcovej zmluvy o bežnom účte a na jej základe zriadenie a vedenie účtu č. Q.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX; porušenie povinnosti zo strany žalovanej udržiavať na účte dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a pod.; výška záväzku žalovanej 273,66 eur; úročenie nepovoleného prečerpania účtu úrokom vo výške 17,9 % ročne; nezaplatenie pohľadávky žalobcu žalovanou ku dňu podania žaloby). Niet pochybností, že rozhodujúcimi skutočnosťami v žalobe bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke dostatočne, teda nejde o vadu žaloby spočívajúcu v nedostatku opísania rozhodujúcich skutočností tak, ako sa domnieva žalobca v jeho odvolaní.

15. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákon stranám ukladá povinnosť objasniť všetky potrebné skutočnosti a označiť k nim potrebné dôkazné prostriedky (ide o povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť postihuje obe strany sporu v konaní ovládanom prejednacou zásadou, t. j. v sporovom konaní, keďže nesplnenie tejto povinnosti môže mať pre stranu nepriaznivý dôsledok v podobe nepriaznivého výsledku sporu. Okolnosť, že strana v sporovom konaní nesie nebezpečenstvo nepriaznivého výsledku procesu, sa označuje v procesnej teórii jeho procesnou zodpovednosťou. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Dôkazným bremenom je zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých alebo z vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne aj iné, než navrhnuté a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

16. Odvolací súd v tejto súvislosti dopĺňa, že pri povinnosti uviesť skutkové okolnosti veci je potrebné rozlišovať dva typy skutočností, ktoré musí strana konania tvrdiť, aby bola v spore úspešná. Žalobca musí pre perfektnosť žaloby uviesť tzv. základné skutočnosti, ktoré musí mať súd k dispozícii, aby mohol posúdiť, o čom a na akom podklade má rozhodnúť, ide o skutočnosti, ktoré slúžia k individualizácii, nezameniteľnosti nároku. Tieto skutočnosti musia byť vymedzené v takom rozsahu, aby umožnili jednoznačnú individualizáciu nároku aj vzhľadom na ustanovenia § 159 a § 230 Civilného sporového poriadku. Ak žaloba takéto skutočnosti neobsahuje, je namieste postupovať podľa ustanovenia § 129 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Základné skutočnosti (ktoré majú slúžiť k individualizácii a nezameniteľnosti nároku), je potrebné odlišiť od skutočností, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce (ktoré sa substancujú). Ide o skutočnosti, ktoré nie sú nutné k identifikácii nároku, ale ich uvedenie ovplyvňuje výsledok sporu. Pri ich absencii neprichádza do úvahy odmietnutie žaloby, ale naopak zamietnutie žaloby.

17. Bolo povinnosťou žalobcu predniesť skutočnosti a predložiť dôkazy na preukázanie opodstatnenosti nároku na zaplatenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, od preukázania ktorých záviselo uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 273,66 eur, úrok vo výške 17,9 % ročne zo sumy 273,66 eur od 30.11.2018 do zaplatenia i úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 273,66 eur od 30.11.2018 do zaplatenia. Žalobca v žalobe nekonkretizoval žalovanú pohľadávku v sume 273,66 eur s príslušenstvom spôsobom, z ktorého by bolo možné usudzovať opodstatnenosť jeho nároku. Z tabuľky tvoriacej súčasť žaloby a predloženého výpisu z účtu žalovanej nebolo možné vyvodiť, z čoho pozostáva žalovaná suma 273,66 eur a ako sa žalobca k predloženému vyčísleniu žalovanej pohľadávky dopracoval. Bolo úlohou žalobcu presne vymedziť a určiť sumy čerpania peňažných prostriedkov na účte žalovanej s uvedením dní ich čerpania, presne uviesť výpočet uplatňovanej istiny, úroku a poplatkov a v nadväznosti na tieto údaje predložiť presný výpočet nepovoleného debetu na účte žalovanej ku dňu 30.11.2018 (t. j. ku dňu omeškania). Bolo povinnosťou žalobcu predniesť skutočnosti a predložiť dôkazy na ich preukázanie, od preukázania ktorých záviselo uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku s príslušenstvom. V konaní pred súdom prvej inštancie žalobca opakovane poukazoval na nepovolené prečerpanie na účte žalovanej, pričom nepovolený debet špecifikoval rozdielom medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktoré ničím nepodložené tvrdenie nie je dôkazom preukazujúcim opodstatnenosť nároku uplatneného žalobcom. Odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, len konštatovať zhodne so súdom prvej inštancie, že žalobca si svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť nespĺnil. Ak potom za takejto dôkaznej situácie súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena, rozhodol správne po vecnej i právnej stránke. Odvolacia námietka žalobcu, že žalobca uniesol bremeno tvrdenia a dôkaznú povinnosť ohľadom rozpisu všetkých obrátov na účte žalovanej, tak nie je opodstatnená. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, odôvodňujú zamietnutie žaloby po vecnom prejednaní veci (neodôvodňujú odmietnutie žaloby pre jej vady).

18. Ďalej sa žalobca v prejednávanej veci domáhal aplikácie ustanovenia § 151 Civilného sporového poriadku. Ako už bolo uvedené vyššie, z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že dôvodom pre zamietnutie žaloby žalobcu bolo nesplnenie jeho povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej.

19. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou nemôže byť. „Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“ (uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 246/2019 z 11.6.2019). Uplatnený nárok na zaplatenie nepovoleného debetného zostatku na účte nebol v preskúmanom prípade riadne tvrdý a potom ani riadne preukázaný. Za takejto procesnej situácie potom ani pasivita žalovanej nemôže mať za následok aplikáciu ustanovenia § 151 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, resp. povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek v žalobe uplatnený nárok. Skutkové tvrdenie žalobcu o výške uplatňovanej pohľadávky v rozpise každej jednej kreditnej a každej jednej debetnej transakcie za každý deň rozhodného obdobia jednotlivito (umožňujúce posúdiť výšku požadovanej sumy) v tomto súdnom konaní uplatnené nebolo, preto nemohlo dôjsť ani k jeho popretiu, ani k jeho potvrdeniu zo strany žalovanej, preto neprichádza do

úvahy ani aplikácia ustanovenia § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. V danom prípade totiž žalovaná nemohla poprieť skutkové tvrdenie žalobcu, ktoré sa neuskutočnilo, v konaní nebolo realizované. Z uvedených dôvodov aj námietka nevyhnutnosti aplikácie ustanovenia § 151 Civilného sporového poriadku vo veci je neodôvodnená. Nebola preto opodstatnená odvolacia argumentácia žalobcu, že v konaní pred súdom prvej inštancie bola porušená zásada koncentrácie konania.

20. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta, že doloženými výpismi z účtu žalovanej bol preukázaný druh a výška jednotlivých obrátov (operácií) na účte, je i táto odvolacia argumentácia nenáležitá. Zákon totiž výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

21. K odvolacej námietke žalobcu, že nemal žiadnu možnosť spoznať názor súdu prvej inštancie a prípadné jeho pochybnosti ohľadom presvedčivosti žaloby, odvolací súd iba stručne udáva, že súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 24.4.2020, na ktoré bol žalobca predvolaný, pričom bol riadne a včas poučený o svojich základných procesných právach. Predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 10.3.2020, teda viac ako mesiac pred konaním pojednávania, žalobca sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania a súhlasil s tým, aby súd prvej inštancie rozhodol bez ich účasti. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že súd prvej inštancie určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné a uviedol predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Súd prvej inštancie si teda riadne splnil všetky svoje procesné povinnosti (vrátane poučovacej povinnosti), stranám vytvoril priestor na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany vo vzťahu k ochrane ich subjektívnych práv a oprávnených záujmov a v procesnom postupe súdu prvej inštancie neboli zistené žiadne pochybenia. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto nemôže byť pre žalobcu prekvapivý.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu potom nemôže byť vôbec predmetom akejkoľvek diskusie fakt, že žaloba žalobcu bola formálne spôsobilá na vecné prejednanie veci a konanie pred súdom prvej inštancie nebolo postihnuté vadou zmätočnosti normovanej v podobe odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku. Nebolo tak povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku na odstránenie väd žaloby, ako sa mylne domnieva žalobca v odvolaní, keďže všetky náležitosti žaloby boli zrejmé tak, že nevzbudzovali pochybnosti a neistotu o ich splnení. Bolo totiž povinnosťou žalobcu v zmysle Čl. 8 Základných princípov Civilného sporového poriadku označiť skutkové tvrdenie dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak by súd prvej inštancie vyzval žalobcu na „doplnenie žaloby“, porušil by tým zásadu rovnosti strán sporu, keďže ide o spotrebiteľskú vec, kde vyžaduje zvýšená ochrana strany sporu v záujme rovnakého postavenia strán sporu v zmysle Čl. 6 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Žaloba žalobcu nebola nezrozumiteľná a jeho podanie nebolo neúplné, ak žaloba neobsahovala všetky potrebné tvrdenia. Z obsahu odvolacej argumentácie tak vzhľadom na vyššie uvedené vyplýva, že žalobca si zamieňa otázku nedostatku žaloby (žaloba má zákonom požadované náležitosti vrátane presného, určitého a zrozumiteľného petitu), t. j. nesplnenie procesnej podmienky, s otázkou obsahu práva na spravodlivý súdny proces. Tiež neprichádzala v preskúmanom prípade do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 151 Civilného sporového poriadku, keďže samotný žalobca zanedbal svoju povinnosť tvrdenia, pričom sa žiada opakovane zdôrazniť, že bremeno tvrdenia je v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany.

23. Odvolací súd ďalej uvádza, že žalobca v odvolaní argumentoval vysvetlením pojmov, ktorými označil v žalobe debetné a kreditné operácie na účte žalovanej, tvrdeniami o zasielaní a doručení výpisov z účtu, upomienok, o výške účtovaných poplatkov za upomienky, za vedenie účtu, za výpisy, za transakcie, pričom takéto tvrdenia v konaní pred súdom prvej inštancie nepoužil. Je nesporné, že žalobca v odvolacom konaní v rámci procesného útoku uskutočnili nové skutkové tvrdenie, avšak novoty v odvolacom konaní sú prípustné len za zákonom taxatívne vymedzených dôvodov.

24. V zmysle § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

25. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu mali totiž v priebehu konania pred súdom prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a súdom prvej inštancie boli poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je preto prípustná len za splnenia zákonom taxatívne stanovených podmienok. Právo na uplatnenie prípadných novôt je pritom podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Je teda povinnosťou odvolateľa preukázať, že nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré uvádza až v odvolacom konaní, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Žalobca pritom žiadne takéto dôkazy nepredložil a ani netvrdil, že jeho prostriedky procesného útoku spočívajúce v nových skutkových tvrdeniach z nejakých dôvodov nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Keďže zákonom predpísané predpoklady pre úspešné uplatnenie novôt v odvolacom konaní neboli splnené, odvolací súd na predmetné skutkové tvrdenie žalobcu v odvolaní nemohol prihliadnuť. Vychádzal preto len z výsledkov z dokazovania vykonaného v konaní pred súdom prvej inštancie.

26. Žalobca ďalej v odvolaní namietal nesprávnosť skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov, pričom tento odvolací dôvod bližšie nezdôvodnil. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

27. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

28. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu teda vyvodil správny záver o nepreukázaní nároku uplatneného žalobcom. Odvolacie námietky žalobcu ohľadne nesprávnych skutkových záverov konštatovaných súdom prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd za nenáležité.

29. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje

právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

30. Súd prvej inštancie náležite posúdil nárok žalobcu podľa ustanovení § 708 Obchodného zákonníka, keďže rámcová zmluva o bežnom účte uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovanou ako majiteľom účtu je podľa obsahu zmluvou o zriadení a vedení bežného účtu. Uzavretie zmluvy o bežnom účte je možné podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka tak, že zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť do určitej doby na určité meno bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorý znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa výstavného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je ďalej povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovania alebo uskutočniť platby v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. Pokiaľ to umožní dohoda s bankou, je možné účet používať ako debetný účet, t. j. v prípade vyčerpania peňažných prostriedkov má majiteľ účtu možnosť čerpať peňažné prostriedky banky tak, ako by si vzal úver bez potreby uzatvárať samostatnú zmluvu o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka).

31. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, odôvodňovali zamietnutie žaloby o zaplatenie sumy 273,66 eur s príslušenstvom po vecnom prejednaní veci. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolací dôvod dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku nie je naplnený.

32. Záverom považuje odvolací súd za potrebné uviesť podstatný procesný náhľad na predmetnú vec. Substancovanie skutkových tvrdení môže, ale nemusí byť vykonané už v samotnej žalobe. Samotný Civilný sporový poriadok pripúšťa aj „substancovanie“ ako proces ktorý môže prebiehať v procese vývoja sporu prostredníctvom repliky a dupliky sporových strán. Ak teda nedôjde k plnému substancovaniu skutkových tvrdení žalobcu v priebehu kontradiktórneho sporu, táto skutočnosť vedie nie k odmietnutiu žaloby ale k zamietnutiu žaloby. Žaloba v takom prípade síce základné skutkové tvrdenia obsahovala, avšak tieto neboli žalobcom substancované tak, aby súd vedel posúdiť oprávnenosť konkrétnej výšky žalobcom uplatneného nároku.

33. V súvislosti s prejavom nespokojnosti žalobcu s preskúmaným rozsudkom o zamietnutí žaloby odvolací súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017). Žalobca v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné právne závery týkajúce sa jeho nároku na zaplatenie sumy 273,66 eur s príslušenstvom. Preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom žalobcu. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom nie sú naplnené.

34. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04,

III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. S poukazom na vyššie uvádzané odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (vrátane rovnako správneho rozhodnutia o náhrade trov konania, ktoré inak odvolaním ani spochybnené nebolo a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti).

36. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a contrario Civilného sporového poriadku tak, že plne úspešnej žalovanej nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadrila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúceho procesnú ekonómiu, keďže rozhodovanie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 <.Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku najskôr <.o nároku na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, že žalovanej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania.

37. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).